

D ů v o d y:

Podle § 23 zákona č. 124/24 proti rozsudku kmetského soudu přísluší vydavateli a vlastníku periodického tiskopisu tytéž opravné prostředky jako obžalovanému. Tedy opravné prostředky stejné věcným obsahem a stejné formální úpravou. Podle § 284 odst. 1 tr. ř. jest zmateční stížnost obžalovaného opovědět do tří dnů po jeho uvědomění o rozsudku, a podle § 285 odst. 1 tr. ř. má stěžovatel právo do osmi dnů po opovědi zmateční stížnosti podati soudu provedení důvodů stížnosti, což platí i tehdy, byl-li straně soudem doručen opis rozsudku bez požádání z moci úřední. Opis rozsudku byl doručen stěžovateli dne 4. dubna 1929, zmateční jeho stížnost bez ohlášení podána 12. dubna 1929, tedy zřejmě proti cit. předpisům § 23 zák. č. 124/24 a §§ 284, 285 tr. ř., takže napadené usnesení vyhovuje zákonu (předpisu § 1 č. 1 nov. č. 3/78) a stížnost proti němu není důvodna; byla proto zamítnuta.

Čís. 3528.

Ustanovení § 14 odst. 1 tisk. nov. jest předpisem velícím a předpokládá týž tiskopis, v němž byla urážlivá zpráva uveřejněna; na věci nic nemění pozdější nahodilá okolnost, že týž tiskopis zanikl.

(Rozh. ze dne 20. června 1929, Zm I 187/29-2.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací v neveřejném zasedání zamítl zmateční stížnost obžalovaného i jeho odvolání z rozhodnutí o uveřejnění rozsudku do rozsudku zemského trestního jako kmetského soudu v Praze ze dne 21. listopadu 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti bezpečnosti cti podle §§ 488, 491 tr. zák., a to odvolání z těchto

d ů v o d ů:

Odvolání obžalovaného z výroku o uveřejnění rozsudku není v právu. Neboť ustanovení § 14 odst. 1 tisk. nov. jest předpisem velícím a předpokládá týž tiskopis, v němž byla urážlivá zpráva uveřejněna. Těmto předpisům rozsudek vyhovuje, a nic nemění na věci pozdější nahodilá okolnost, že týž tiskopis zanikl.

Čís. 3529.

Manželka nemůže podati zmateční stížnost za manžela (§ 282 tr. ř.), který se opravných prostředků vzdal, ani s jeho souhlasem.

(Rozh. ze dne 20. června 1929, Zm I 262/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání stížnost manželky obžalovaného do usnesení krajského soudu

trestního v Praze ze dne 28. března 1929, jímž byla odmítnuta její zmateční stížnost do rozsudku zernského soudu trestního v Praze ze dne 22. února 1929, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podle § 314 tr. zák.

D ů v o d y:

Stížnosti manželky obžalovaného do usnesení, jímž byla její ohlášená a provedená zmateční stížnost podle § 1 čís. 1 novely ku tr. ř. odmítnuta, nelze přiznati úspěch. Neboť obžalovaný podle záznamů protokolu o hlavním přelíčení prohlásil beze vší výhrady, že se opravných prostředků vzdává a trest přijímá. Toto jasně a výslovně prohlášené vzdání se opravného prostředku zmateční stížnosti jest závazným a neodvolatelným. Souhlasu obžalovaného k podání zmateční stížnosti jeho manželkou tu není. Než, i kdyby tu takový souhlas byl, nebylo by jej lze pokládati za účinný, ježto jeho udělení bylo by jen nedovoleným odvoláním původního vzdání se opravného prostředku zmateční stížnosti.

Čís. 3530.

Podle § 1 čís. 2 nov. čís. 3/1878 se nevyžaduje, by byl zmateční důvod, jehož se stěžovatel dovolává, označen přímo číselně nebo slovy zákona; stačí, lze-li skutečnost, jež opodstatňuje po případě některý ze zákonných důvodů zmatečnosti, vyčísti z vývodů stížnosti; nevadí, že tato byla označena jako odvolání, je-li svým obsahem též provedením zmateční stížnosti.

(Rozh. ze dne 20. června 1929, Zm I 305/29.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání stížnosti obžalovaného do usnesení krajského soudu v Chrudimi ze dne 11. dubna 1929, jímž byla zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku téhož soudu ze dne 12. ledna 1929, odsuzujícího ho pro zločin podvodu podle §§ 197 a 200 tr. zák., odmítnuta podle § 1 čís. 2 novely k tr. ř., zrušil napadené usnesení a krajskému soudu nařídil, by o zmateční stížnosti především podle 2. věty § 1 čís. 3 novely k tr. ř. jednal a pak podle výsledku, se zmateční stížností po zákonu naložil.

D ů v o d y:

Odmítnutí zmateční stížnosti odůvodňuje sborový soud tím, že obžalovaný při opovědi zmateční stížnosti neoznačil jasně a určitě žádný z důvodů zmatečnosti v § 281 čís. 1—11 tr. ř. uvedených, aniž výslovně neb aspoň zjevným poukazem uvedl skutečnost, která má býti důvodem zmatečnosti, a že nepodal provedení zmateční stížnosti v zákonné lhůtě 8denní od doručení opisu rozsudku. Stížnosti obžalovaného do tohoto usnesení nelze upříti úspěch. Je pravda, že opověď zmateční stížnosti